

Nihil pulchritudo corporis valet: hanc et Aetnae omni formosissimae mortuae;
Nihil, nihil denique in hostis contra vim mortis iuvat. Manet oes ois
cujuscumque aetatis, dignitatis, status atque ordinis sicut, extrema hora mor-
tis. Movet itaque urnam ocyg: vetuit ordine parca. Pulsat agra pede
mors pauperum tabernaculorum regumque turres: sic et sub mortis

— purpurei veniunt vestigia Reges,
deposito luxu turba cum paupere mixta,
Omnia mors aequat.

Quare Alphonsus Rex Aragoniae, quia interrogatus, quid res Reges ac Princi-
pes, opulentos ac inopes, claros ac obscuros, oes aequos, cujuscumque
essent ordinis, status, sexus homines praeter exagvaret? recte respondit:
Cinis. Putabat namque post busta Regis ac privati, vivit in pauperis
fornosi a Esformis cinere cinerem Hartvagnam differre. Audi nunc
Imperator, audi Princeps, audi Comes, audi Baro, audite etiam Nobiles:
audi pulchelle et belliculae juvenis: audi tenellavirgo. Cinis es. Noli
proinde cristas tollere, et vacuo ferre verbera caput. Cinis enim cinis
est, Cinis es. Et graviam vixisse tibi satis tibi videaris. Ae vera tu
momentum est. Tringita, sexaginta anni quid sunt, si cum volumine
illo aevi comparantur? quare de ferre brevioris suda medulla J. Lipsii
in quae natura ois vires affudit. Punctistitium sunt, ille respondet: Nihil
hic dicitur. Vis vera imagine tibi exprima vitam nostram? Vidisti fa-
bulas hanc tibi actitatis. Prodeunt Reges, Satrapae, alia officia, et quod
satellites, ac persona in speciem et multas. Ecce, alij dicitur in scena lo-
quuntur et haerent, alij ostendunt se sattem, nec vocem edunt. Simile no-
bis est. Variis muneribus aut dignitate in Theatro hoc universi mittunt
alij silentio traximus, aut ostenduntur tantum. Nihil deterior tu ille,
qui in vili veste, qui non tibi haerit, quam ille qui Regem, aut longum
carnem egit. Haec de altero comparationis tertio. Applausus
restat, qui in ultimam et vitam nostram portis inhar in iacet.
Actores, qui varias in Theatro hominum rerumque gerendarum species,
spectatoribus innotescere faciunt, ita oes Gestus, Verba, Actiones praer-
ta institunt, et coram numeris illis spectatoribus cum applausu Theatro
exire latius occidere queant. Valere et Plaudite. Sic et Christiano
homo semper ad agendum est in hoc Mundo: Theatro ut et coram Deo, tanquam
summo Comedii nostri Autore, et coram Angelo, tanquam gravissimo
rerum censore et coram homine, tanquam spectatore, et coram Diabolo,
tanquam fraudulento Delatore bene suam agat Personam. pro quodam re-
spicit Epicteti effatum, quodvis oraculo verum s. Ammonium illud, s. Do-
donum, s. Delphicum fuerit. Memento, inquit, actorem te esse fabulae,
qualem Doctor voluit: si breven, brevis, si longum, longum. Nec aliter
Vairo dixit, Romana sapientia Antistes dicit. non eos optime vixisse
qui dicitur, d. qui modestissime vixerunt. Planissime sic est. Non refert
ubi, aut quando aut quomodo desinam, cum Deo velit desinendum est, modum
applausum habeam bonum. Laertij mens haec eadem, qui in Zenone bono
Historici similem esse sapientem, ait, qui, sive Therista, sive Aganem,
nisi proram accepit, utramque decenter exprimat et imitetur. Non igitur at-
tendendum haec, qui jam sunt, sed qui futuri, ubi larvam et personam posue-
rimus. Nec refert primum an ultimi Actoris partes suscepimus Prae et
haec, utrimque est primum sicut in honore pariter modo bene agam h. e. iuxta